

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg az Európai Parlament 2004. április 29-i, a Francia Fordítóosztály osztályvezető-helyettesi beosztásába egy másik személyt kinevező határozatát,

– kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperese vitatja azt, hogy a kinevezésre jogosult hatóság (KJH) elutasította a Francia Fordítóosztály osztályvezető-helyettesi beosztására beadott pályázatának elfogadását. A kiválasztott pályázót az LA/113-as belsőversenyvizsga-kiírás (9192. sz. álláshirdetés) közzétételét követően nevezték ki.

Kereseti kérelmeinek alátámasztására a felperes hivatkozik az EK-Szerződés 233. cikkének, a személyzeti szabályzat 29. cikke (1) bekezdésének, a szakmai előmenetelhez való jog elvének, valamint az indokolási kötelezettségnek a megsértésére.

Ezzel kapcsolatban konkrétan előadja, hogy:

– Az eljárás tárgyát képező kinevezésre a felperes pályázatának vizsgálata nélkül került sor.

– A beosztások betöltésére irányuló eljárásoknak a személyzeti szabályzat 29. cikkében előírt sorrendjét – álláspontja szerint – szerint nem tartották be.

– A felperes pályázatáról az előléptetési/áthelyezési eljárás címén történő döntés elmaradása annál is súlyosabb, hogy a szóban forgó beosztás betöltésére irányuló eljárás már a T-261/99. sz. Dehon kontra Parlament ügyben 2000. november 15-én hozott megsemmisítő ítélet tárgyát képezte. Márpedig ennek az ítéletnek a végrehajtása a bíró által vizsgált körülmények bekövetkeztét megelőző állapot visszaállítását eredményezné.

A Compagnie d'entreprises C. F. E. által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 21-én benyújtott kereset

(T-100/05. sz. ügy)

(2005/C 106/82)

(Az eljárás nyelve: francia)

A Compagnie d'entreprises C. F. E., székhely: Brüsszel, képviselik: Bernard Louveaux és Joël van Ypersele ügyvédek, 2005. február 21. keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg teljes egészében a 92/43/EGK tanácsi irányelv alapján elfogadott, az atlanti biogeográfiai régió közösségi jelentőségű területeinek jegyzékéről szóló, 2004. december 7-i európai bizottsági határozatot (2004/813/EK), amelyet a 2004. december 29-i Hivatalos Lapban tettek közzé, vagy másodlagosan abban a részében, amely közösségi jelentőségű területnek nyilvánította a felperes tulajdonát, amely Watermael-Boitsfort-ban (Belgium) az avenue de la Foresterie-n található és az ingatlannyilvántartásban az F. rész, 66/Y/2. és 66/s/2. számon szerepel.

– kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperese a Région de Bruxelles Capitale-ban elhelyezkedő beépíthető telek jelentős részének tulajdonosa. A megtámadott határozat ezt a telket közösségi jelentőségű területnek nyilvánította.

Ígényének alátámasztására a felperes a következőkre hivatkozik:

– A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv 4. cikke (1) és (2) bekezdésének és II. mellékletének megsértésére, amennyiben a Bizottság a szóban forgó határozatot anélkül hozta, hogy a közösségi jelentőségű területek jegyzékének tervezetére Belgium szabályosan javaslatot tett volna; az említett javaslat szerzőjének, az Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement-nak (brüsszeli környezetgazdálkodási intézet) nyilvánvalóan nem volt hatásköre annak elkészítésére. Következésképpen a megtámadott határozat meghozatalára nem volt hatásköre.

- A fent hivatkozott 92/43/EGK irányelv 4. cikkének (2), (3), (20) és (21) bekezdéseinek, a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlásának szabályairól szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozat 5. cikkének (2) bekezdése és 7. cikkének (1) bekezdése, az „Élőhelybizottság” eljárási szabályzatának 8. cikke, a fent említett 7. cikk (1) bekezdése alapján meghozott 2001/C 38/03 határozattal elfogadott eljárási szabályzat 9. cikke, valamint a gondos ügyintézés elve és a hallgatás meg a másik fél általános elvei megsértésére. A felperes ebben a tekintetben azt állítja, hogy az „Élőhelybizottság” véleményét nem a rendes véleményezési eljárás szerint kérték ki, hanem az írásbeli véleményezési eljárás alapján, anélkül hogy annak igénybevétele szükségességét bizonyították volna, anélkül hogy erről indokolt határozatot hoztak volna, valamint anélkül hogy az „Élőhelybizottság” az iratok műszaki vonatkozásairól nyilatkozhatott volna.
- A Bizottság a határozatát pontatlan tényekre és/vagy a 92/43/EGK irányelv III. mellékletében megállapított kritériumok tekintetében nem lényeges adatokra alapozott területjegyzék-javaslat alapján fogadta el.

A CEGELEC SA által az Európai Parlament ellen 2005. február 28-án benyújtott kereset

(T-104/05. sz. ügy)

(2005/C 106/83)

(Az eljárás nyelve: francia)

A CEGELEC SA, székhely: Brüsszel, képviselik: André Delvaux és Véronique Bertrand, avocats, 2005. február 28-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Parlament ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- nyilvánítsa a megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatónak,
- semmisítse meg a Parlament 2004. december 15-i azon határozatát, amellyel elutasította a CEGELEC társaság ajánlatát, és a GROUP 4 Technology SA részére ítélte oda a biztonsági videokamera-rendszerek beszerzésére, és az

Európai Parlament három elsődleges munkahelyén történő felszerelésére vonatkozóan az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* 2004. március 26-i S 61. számában megjelent ajánlati felhívás tárgyát képező három közbeszerzési tételt, és amelynek indokolását a 2004. december 16-i levélben közölték a CEGELEC társasággal,

- kötelezze az Európai Parlamentet a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a Parlament azon határozatának megsemmisítését kéri, amellyel elutasította a felperesnek a biztonsági videokamera-rendszereknek az Európai Parlament három elsődleges munkahelyén történő felszerelésére vonatkozó közbeszerzési eljárás keretében benyújtott ajánlatát, és a szerződést egy másik ajánlattevőnek ítélte.

Állításai alátámasztására a felperes az ajánlattételhez szükséges dokumentációban foglaltak, valamint az 1605/2002⁽¹⁾ és 2432/2002⁽²⁾ rendeletek és a 92/50⁽³⁾, 93/36⁽⁴⁾ és 2004/18⁽⁵⁾ irányelvek állítólagos megsértésére, ezen belül különösen:

- a felperessel közölt megtámadott határozat indokolásának elégtelen voltára,
- az ajánlattételhez szükséges dokumentációban meghatározott minősítési szempontok és súlyozási rendszer alkalmazásának elmulasztására,
- arra a tényre, hogy az elfogadott ajánlat, tekintettel annak terjedelmére, nincs összhangban azzal a követelménnyel, hogy az ajánlatot írásban, az Unió egyik hivatalos nyelvén kellett benyújtani,
- arra a tényre, hogy a Parlament az ajánlattevők egyenlősége elvének megsértésével a szerződést a „fotópróba” időpontja során be nem mutatott kamerák alapján ítélte oda, és
- az elfogadott ajánlat állítólagos megkétszerezésére hivatkozik.

⁽¹⁾ HL L 148.,1. o.

⁽²⁾ HL L 357.,1. o.

⁽³⁾ HL L 209.,1. o.

⁽⁴⁾ HL L 199.,1. o.

⁽⁵⁾ HL L 134.,114. o.